

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2020 r.

Poz. 1400

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2020 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1871), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 15 lipca 2020 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje odnośnika nr 1 oraz art. 45 i art. 46 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/828 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania (Dz. Urz. UE L 132 z 20.05.2017, str. 1);
- 2) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz. Urz. UE L 142 z 30.04.2004, str. 12 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 17, t. 2, str. 20, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109 oraz Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190);
- 3) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. UE L 390 z 31.12.2004, str. 38, Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2008, str. 50, Dz. Urz. UE L 327 z 11.12.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 120, Dz. Urz. UE L 294 z 06.11.2013, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 181 z 05.07.2019, str. 124);
- 4) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 246 z 23.09.2015, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1);
- 5) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43);

- 6) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35, Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 39);
- 7) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12).”

„Art. 45. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 10 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 10;
- 2) art. 55 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 81 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 48a ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48a ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 5) art. 3a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 13 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 6) art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 14 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 7) art. 131f ust. 5 ustawy zmienianej w art. 14 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 131f ust. 5 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 10 i 76 oraz art. 28, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 8 pkt 4 i 5 oraz art. 14 pkt 22, pkt 43 lit. b i pkt 47, które wchodzi w życie z dniem 3 września 2020 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 15 lipca 2020 r. (poz. 1400)

USTAWA

z dnia 29 lipca 2005 r.

o nadzorze nad rynkiem kapitałowym¹⁾

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa organizację oraz tryb wykonywania nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) ustawie o obrocie instrumentami finansowymi – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568);
- 2) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 623, 1798 i 2217);
- 3) ustawie o funduszach inwestycyjnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 95 i 695);
- 4) ustawie o giełdach towarowych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312);
- 5) ustawie o nadzorze uzupełniającym – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2146 i 2217);

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993);
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003);
- 3) dyrektywy 2000/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 listopada 2000 r. zmieniającej dyrektywy 85/611/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG oraz 93/22/EWG w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi (Dz. Urz. WE L 290 z 17.11.2000);
- 4) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003);
- 6) dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003);
- 7) dyrektywy Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządkiem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym i ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

- 5a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);
- 5b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);
- 5c) rozporządzeniu 1031/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.);
- 5d) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 5e) rozporządzeniu 909/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1);
- 5f) rozporządzeniu 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾);
- 5g) rozporządzeniu 600/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.³⁾);
- 5h) rozporządzeniu 1095/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.⁴⁾);
- 5i) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
- 5j)⁶⁾ rozporządzeniu 2017/1129 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12);
- 6) rynku kapitałowym – rozumie się przez to:
- a) rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych – w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz rozporządzenia 236/2012 i rozporządzenia 648/2012, oraz

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 15.10.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52.

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

⁶⁾ Dodany przez art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217), która weszła w życie z dniem 30 listopada 2019 r.

- b) rynek usług świadczonych przez fundusze inwestycyjne i inne instytucje wspólnego inwestowania – w zakresie, w jakim do tych usług i podmiotów stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w pkt 3, i przepisy rozporządzeń, o których mowa w art. 3 ust. 5, oraz
 - c) rynek towarów giełdowych w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 4, oraz
 - d) rynek dwudniowych kontraktów na rynku kasowym, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 1031/2010 – w zakresie, w jakim do obrotu tymi uprawnieniami do emisji stosuje się przepisy tego rozporządzenia;
- 7) instrumentach finansowych – rozumie się przez to instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 8) papierach wartościowych – rozumie się przez to papiery wartościowe w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 8a) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;
 - 9) rachunkach papierów wartościowych – rozumie się przez to rachunki papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 9a) rachunku zbiorczym – rozumie się przez to rachunek zbiorczy w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 10) rynku regulowanym – rozumie się przez to rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 10a) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 11) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
 - 12) kontrahencie finansowym – rozumie się przez to kontrahenta finansowego w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012;
 - 13) członku rozliczającym – rozumie się przez to członka rozliczającego w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012;
 - 14) kliencie świadczącym pośrednie usługi rozliczeniowe – rozumie się przez to klienta w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11);
 - 15) systemie rozrachunku papierów wartościowych – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212).

Art. 3. 1. Organem nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz rynkiem instrumentów finansowych, będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, w rozumieniu aktów prawnych wydawanych przez instytucje i organy Unii Europejskiej, jest Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”.

2.⁷⁾ Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 909/2014, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2016/1011 oraz rozporządzenia 2017/1129.

2a. Odpowiednim organem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a rozporządzenia 909/2014, jest Prezes Narodowego Banku Polskiego.

3. Zadania właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, w zakresie:

- 1) określonym w art. 23b–23e – wykonuje Komisja we współpracy z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- 2) koordynowania współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organami nadzoru w innych państwach członkowskich – wykonuje Komisja.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

4. Szczegółowe zasady współpracy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w tym w zakresie wymiany informacji, określa porozumienie Komisji z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

5. Komisja jest organem właściwym w przypadkach, w których państwem członkowskim pochodzenia, w rozumieniu przepisów:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 1),
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz. Urz. UE L 115 z 25.04.2013, str. 18)

– jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 3a. 1.⁸⁾ Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014 oraz rozporządzenia 2017/1129. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 596/2014 albo rozporządzenia 2017/1129 nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, a także innych obowiązków zachowania poufności informacji, wynikających z obowiązujących przepisów prawa lub umowy. Przekazanie Komisji zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione wyłącznie:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 3) w ramach współpracy międzynarodowej z państwami trzecimi, na zasadach określonych w porozumieniach zawieranych na podstawie art. 26 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, a gdy informacja zawiera dane osobowe – z uwzględnieniem warunków określonych w art. 29 tego rozporządzenia.

3.⁹⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o sposobie odbierania zgłoszeń i o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, w zakresie wskazanym odpowiednio w art. 32 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 596/2014 albo w art. 41 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2017/1129.

Art. 3b. Podmioty wymienione w art. 5 pkt 2, 4–6d, 9–16, 18–20, 22 i 23 są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014, jakich dopuścili się pracownicy tych podmiotów.

Art. 3c. 10) Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może wydać w stosunku do osób naruszających obowiązki, o których mowa w art. 69–69b ustawy o ofercie publicznej lub art. 19 rozporządzenia 596/2014, zalecenia zaprzestania ich naruszania, jeżeli waga naruszenia tych przepisów jest niewielka.

Art. 4. 1. Celem nadzoru jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku kapitałowego, w szczególności bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony inwestorów i innych jego uczestników, a także przestrzegania reguł uczciwego obrotu.

2. Środki nadzoru określają niniejsza ustawa oraz przepisy odrębne.

Art. 5. Nadzorowi Komisji podlegają podmioty prowadzące działalność na rynku kapitałowym na podstawie zezwoleń Komisji lub innego właściwego organu administracji, oraz inne podmioty – w zakresie, w jakim ciążą na nich określone w odrębnych przepisach obowiązki związane z uczestnictwem w tym rynku, w szczególności:

- 1) firmy inwestycyjne w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- 2) agenci firm inwestycyjnych w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 13 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 3) (uchylony)
 - 4) banki powiernicze w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - 5) spółki prowadzące rynek regulowany,
 - 6) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.,
 - 6a) spółki prowadzące izbę rozliczeniową,
 - 6b) spółki prowadzące izbę rozrachunkową,
 - 6c) spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
 - 6d) centralny depozyt papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 909/2014,
 - 7) emitenci dokonujący oferty publicznej papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej lub emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub które są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, a także emitenci, którzy ubiegają się o dopuszczenie lub wprowadzenie ich papierów wartościowych do takiego obrotu,
 - 8) fundusze inwestycyjne,
 - 9) towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
 - 9a) zarządzający ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - 10) inne podmioty prowadzące obsługę funduszy inwestycyjnych lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, w tym podmioty, którym zostało powierzono wykonywanie obowiązków towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - 11) spółki prowadzące giełdy towarowe,
 - 12) towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych,
 - 13) zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi,
 - 14) przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące na podstawie zezwolenia Komisji rachunki lub rejestry towarów giełdowych w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych,
 - 15) giełdowe izby rozrachunkowe w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych,
 - 16) CCP w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012,
 - 17) kontrahent finansowy,
 - 18) finansowe spółki holdingowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 19) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 20) spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 21) uczestnicy rynku uprawnień do emisji w rozumieniu rozporządzenia 596/2014,
 - 22) podmioty świadczące usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach,
 - 23) administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011
- zwane dalej „podmiotami nadzorowanymi”.

Rozdział 2

Zasady działania Komisji

Art. 6. (uchylony)

Art. 7. 1. Do zadań Komisji należy:

- 1) podejmowanie działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego;
- 2) sprawowanie nadzoru nad działalnością podmiotów nadzorowanych oraz wykonywaniem przez te podmioty obowiązków związanych z ich uczestnictwem w obrocie na rynku kapitałowym, w zakresie określonym przepisami prawa;
- 3) podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku kapitałowego;
- 4) wykonywanie innych zadań określonych przepisami prawa.

2. Do zadań Komisji należy również przygotowywanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3. Komisja może występować do właściwych organów z wnioskami o wydanie lub zmianę przepisów wykonawczych przewidzianych przepisami ustaw.

4. (uchylony)

Art. 7a. Komisja wykonuje zadania w zakresie nadzoru przekazane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 74 rozporządzenia 648/2012.

Art. 8. (uchylony)

Art. 9. (uchylony)

Art. 10. (uchylony)

Art. 11. Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 12. 1. (uchylony)

2. Komisja może nadawać decyzjom administracyjnym rygor natychmiastowej wykonalności, gdy przemawia za tym ważny interes uczestników rynku kapitałowego lub konieczność zapobieżenia zagrożeniu prawidłowego funkcjonowania tego rynku.

3. (uchylony)

4. Jeżeli w toku postępowania administracyjnego strona ustanowiła kilku pełnomocników, doręczenie pisma jednemu z nich uznaje się za skuteczne wobec pozostałych.

5. W postanowieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego, które następuje na podstawie ustaleń zakończonego postępowania kontrolnego lub postępowania wyjaśniającego prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, 284, 568 i 695), wskazuje się zakres i rodzaj zachowań, których dotyczy wszczęte postępowanie.

Art. 12a. Czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 875) nie obejmuje wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa zezwoleń, ani zgód udzielonych przez Komisję oraz wpisów do rejestrów uzyskanych na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Art. 13. 1. Przewodniczący Komisji wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz, w przypadkach określonych w ustawie lub odrębnych przepisach, inne postanowienia, zarządzenia i zalecenia. W tym zakresie Przewodniczący Komisji wykonuje uprawnienia Komisji.

2. Do decyzji wydawanych przez Przewodniczącego Komisji stosuje się art. 12 ust. 2.

3. (uchylony)

Art. 14. (uchylony)

Art. 15. (uchylony)

Art. 16. (uchylony)

Art. 17. 1. Koszty Urzędu Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz dla pracowników Urzędu Komisji, pokrywane są z:

- 1) opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej;
- 2) środków, o których mowa w art. 131a ust. 1b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086) oraz w art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 207);
- 3) innych wpływów przekazywanych na rachunek dochodów urzędu Komisji, z wyłączeniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 11.

2. Z wpływów, o których mowa w ust. 1, pokrywane są również koszty przeprowadzenia egzaminów i sprawdzianów umiejętności, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, oraz egzaminów, o których mowa w ustawie o giełdach towarowych, w tym wynagrodzenia osób wchodzących w skład właściwych komisji egzaminacyjnych.

3. Równowartość w złotych kwot opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wyrażonych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.

4. O ile ustawa nie stanowi inaczej, podstawę obliczenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy – danych ze zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym.

5. W przypadku podmiotów niemających obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych podstawę obliczenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie innego dokumentu potwierdzającego wartość przychodów.

6. Podmioty obowiązane do wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, o zmiennej wysokości, ponoszą koszty w wysokości zapewniającej skuteczność sprawowanego nadzoru, proporcjonalnie do wysokości kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w zakresie odpowiadającym rodzajowi ich działalności.

7. Podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w przepisach ustaw wymienionych w ust. 1 pkt 1, pierwszą opłatę, z zastrzeżeniem ust. 9–11, wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął działalność, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy.

8. W przypadku gdy ustawa przewiduje ustalanie opłaty rocznej na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w przepisach ustaw wymienionych w ust. 1 pkt 1, w okresie pierwszych trzech lat działalności jako podstawę przyjmuje odpowiednio:

- 1) w pierwszym roku kalendarzowym, za który należna jest opłata – wartość przychodów za rok poprzedni;
- 2) w następnym roku kalendarzowym – średnią wartość przychodów za dwa lata poprzedzające rok, za który wnoszona jest opłata.

9. Opłaty roczne, o których mowa w:

- 1) art. 26 ust. 6 ustawy o giełdach towarowych,
- 2) art. 236 ust. 2b–2d i 2g ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- 3) art. 163 ust. 8 i 10 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

– wnosi się w pełnej wysokości także za rok kalendarzowy, w którym podmiot obowiązany rozpoczął działalność, z którą związana jest opłata.

10. Opłatę, o której mowa w art. 94b ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, wnosi się w pełnej wysokości także za rok kalendarzowy, w którym papiery wartościowe inne niż akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

11. Opłatę, o której mowa w art. 94c ustawy o ofercie publicznej, za rok, w którym agencja informacyjna rozpoczęła korzystanie ze środków technicznych, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1, podmiot wnosi począwszy od tego kwartału, w którym nastąpiło rozpoczęcie korzystania z tych środków, w wysokości 1/4 opłaty rocznej za każdy kwartał.

12. W przypadku nieuiszczenia w całości lub w części należnych opłat Komisja wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tego tytułu.

13. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

14. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość lub sposób wyliczania oraz sposób i terminy uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a w razie braku obowiązku sporządzania przez podmioty obowiązane do wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sprawozdań finansowych – także sposoby udokumentowania przez te podmioty wielkości uzyskanych przychodów,
- 2) sposób ponoszenia kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z wpływów, o których mowa w ust. 1, a także wielkość udziału w tych kosztach

– uwzględniając rodzaje opłat i charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia tych opłat, charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, a także mając na względzie, że opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia, a sposób wyliczania i uiszczania opłat nie powinien stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych.

Art. 18. (uchylony)

Art. 19. 1. Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy urzędu Komisji i osoby zatrudnione w Urzędzie Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej, której treść, zakres, ograniczenia oraz skutki naruszenia określa ustawa o obrocie instrumentami finansowymi, ustawa o funduszach inwestycyjnych oraz ustawa o giełdach towarowych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób:

- 1) pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z osobami, o których mowa w ust. 1, Komisją lub urzędem Komisji;
- 2) zatrudnionych w podmiotach pozostających w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z osobami, o których mowa w ust. 1, Komisją lub urzędem Komisji.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Zakres, treść, ograniczenia i skutki naruszenia:

- 1) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 34 rozporządzenia 236/2012 – określają rozporządzenie 236/2012 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 83 rozporządzenia 648/2012 – określają rozporządzenie 648/2012 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 48 rozporządzenia 2016/1011 – określają rozporządzenie 2016/1011 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.

Rozdział 3

Wymiana informacji między organami nadzoru

Art. 20. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać organowi z innego państwa członkowskiego, właściwemu w sprawach nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, oraz otrzymywać od tego organu informacje niezbędne w celu:

- 1)¹¹⁾ prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, rozporządzeniem 575/2013, rozporządzeniem 596/2014, rozporządzeniem 600/2014 oraz rozporządzeniem 2017/1129, lub
- 2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru.

2. Zasady i tryb udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru z państw innych niż państwa członkowskie przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

3. Udzielenie przez Komisję informacji zgodnie z ust. 1 może nastąpić, jeżeli:

- 1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny;
- 2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, któremu informacje są przekazywane, zapewniają:
 - a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru,
 - b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ;
- 3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych przez Komisję informacji poza organ nadzoru, któremu ich udzielono, w innych celach niż określone w ust. 1, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.

4. Informacje uzyskane przez Komisję nie mogą być, bez zgody organu nadzoru, który je przekazał, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 1 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.

Art. 21. 1. W celach określonych w art. 20 ust. 1, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel, zarówno z własnej inicjatywy, jak i na żądanie, przekazuje posiadane informacje odpowiednio organowi nadzoru w innym państwie członkowskim lub koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym.

2. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, wystąpiły o przekazanie informacji, a Komisja ich nie posiada, niezwłocznie podejmuje ona czynności w celu ich uzyskania lub zawiadamia te podmioty, podając przyczyny braku możliwości uzyskania żądanych informacji.

3. Komisja może odmówić udzielenia informacji, jeżeli:

- 1) (uchylony)
- 2) żądanie udzielenia informacji dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa lub zasad uczciwego obrotu obowiązujących w innym państwie członkowskim przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toczy się już postępowanie sądowe lub administracyjne albo wydany został prawomocny wyrok lub została wydana przez Komisję ostateczna decyzja o nałożeniu kary; w takim przypadku podmiotom, o których mowa w ust. 1, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych jest przekazywana szczegółowa informacja o tych okolicznościach.

3a. W przypadku odmowy udzielenia informacji Komisji przez organ nadzoru z innego państwa członkowskiego Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

4. Jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę, informacje udzielone przez Komisję organowi nadzoru w innym państwie członkowskim mogą być wykorzystane w innych celach niż określone w art. 20 ust. 1 lub przekazane poza ten organ do właściwego organu innego państwa.

5. Jeżeli organ nadzoru w innym państwie członkowskim wyrazi na to zgodę, informacje niezbędne w celach określonych w art. 20 ust. 1, uzyskane przez Komisję od tego organu, mogą być wykorzystywane w innych celach lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2.

6. W przypadku ustalenia, że zachowania naruszające przepisy prawa również miały lub mają miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekazuje organowi nadzoru w tym państwie szczegółowe informacje dotyczące tych zachowań.

7. Po uzyskaniu przez Komisję od organu nadzoru w innym państwie członkowskim informacji dotyczącej zachowań naruszających przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz ten organ nadzoru o podjętych działaniach, a w razie potrzeby – o przebiegu prowadzonego postępowania.

8. Komisja prowadzi z organami nadzoru w innych państwach członkowskich konsultacje w sprawie planowanych działań w zakresie przeciwdziałania zachowaniom naruszającym przepisy prawa, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tych innych państw.

9. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio do przekazywania informacji zagranicznemu koordynatorowi w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym.

10. Uprawnienia Komisji, o których mowa w ust. 1–9, mają zastosowanie do zachowań, o których mowa w art. 25 ust. 7.

11. (uchylony)

12. Zasady wymiany informacji dla celów:

- 1) rozporządzenia 236/2012 – określają art. 34, art. 35 i art. 38–40 tego rozporządzenia;
- 2) rozporządzenia 648/2012 – określają art. 17–19, art. 24, art. 32 ust. 6 i 7 oraz art. 84 tego rozporządzenia;
- 3) rozporządzenia 2016/1011 – określają art. 38, art. 44, art. 47 i art. 48 tego rozporządzenia.

Art. 21a. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja może przekazywać organowi nadzoru w tym państwie członkowskim informacje, które mogą ułatwić temu organowi nadzór nad domem maklerskim, w zakresie:

- 1) zarządzania i struktury własnościowej domu maklerskiego;
- 2) płynności, wypłacalności i ograniczania dużych ekspozycji;
- 3) czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez dom maklerski;
- 4) procedur zarządzania i procedur księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w domu maklerskim;
- 5) nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim takie informacje są niezbędne do zapewnienia ochrony inwestorów w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską;
- 6) wystąpienia zaburzenia płynności domu maklerskiego lub uzasadnionego prawdopodobieństwa, że takie zaburzenie płynności wystąpi, obejmujące również informacje na temat programu postępowania naprawczego oraz na temat środków nadzorczych podjętych w zakresie nadzoru nad płynnością domu maklerskiego;
- 7) sposobu uwzględnienia informacji przekazanych przez organ nadzoru w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską, w zakresie działalności domu maklerskiego.

Art. 22. Jeżeli wymaga tego wykonywanie zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, Komisja może przekazywać i otrzymywać informacje od banków centralnych innych państw członkowskich, Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego. Art. 21 ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 22a. Komisja może przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje niezbędne do wykonania przez ten urząd zadań i uprawnień określonych w rozporządzeniu 1095/2010.

Art. 22b. 1. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz odpowiedni organ nadzoru w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim o prowadzeniu na terytorium tego państwa członkowskiego, przez podmiot niepodlegający nadzorowi Komisji, działalności naruszającej:

- 1) przepisy tego państwa przyjęte w celu wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.¹²⁾) lub
- 2) przepisy tego państwa mające zapewnić stosowanie rozporządzenia 600/2014, lub
- 3) inne niż wskazane w pkt 1 i 2 przepisy tego państwa regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, lub
- 4) przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej.

2. W przypadku otrzymania przez Komisję od organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego informacji o prowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot niepodlegający nadzorowi tego organu, działalności naruszającej przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przepisy wydane na jej podstawie, inne przepisy regulujące zasady świadczenia usług przez firmy inwestycyjne, przepisy rozporządzenia 600/2014 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, Komisja przekazuje informacje o podjętych działaniach i wynikach tych działań organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, od którego otrzymała powiadomienie, oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

¹²⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116.

Art. 23. 1. (uchylony)

2. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może również przekazywać i otrzymywać informacje, w tym opinie od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w przepisach o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 2, określa porozumienie Komisji z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacje, w tym opinie, niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania jego zadań określonych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842).

5. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 4, określa porozumienie Komisji z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.

Rozdział 3a

Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012

Art. 23a. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 236/2012 Komisja wydaje decyzje w sprawach:

- 1) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 13 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży;
- 2) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 14 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;
- 3) wprowadzenia, na podstawie art. 18 rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych;
- 4) wprowadzenia, na podstawie art. 19 rozporządzenia 236/2012, obowiązku powiadamiania Komisji o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii;
- 5) wprowadzenia, na podstawie art. 20 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej;
- 6) wprowadzenia, na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012, ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;
- 7) wprowadzenia, na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Art. 23b. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1, 2 lub 6, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.

2. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 5 lub 7, w przypadku gdy mają dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.

Art. 23c. 1. O wystąpieniu o opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 23b, Komisja informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wystąpienia.

2. O wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art. 23b, oraz o wyrażeniu opinii, o której mowa w tym przepisie, minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wniosku albo tej opinii.

Art. 23d. Powiadomienia otrzymane na podstawie art. 7 i art. 8 rozporządzenia 236/2012 Komisja przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 4.

Art. 23e. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 rozporządzenia 236/2012, podmiot zamierzający korzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia, kieruje również do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, przedstawia Komisji opinię w zakresie spełniania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, warunków korzystania z wyłączenia. Po otrzymaniu opinii Komisja może, na podstawie art. 17 ust. 7 rozporządzenia 236/2012, zakazać podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, korzystania z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do powiadomień, o których mowa w art. 17 ust. 10 rozporządzenia 236/2012.

Art. 23f. W przypadku wprowadzenia przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych albo wprowadzenia przez ten Urząd, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, informacje o wprowadzeniu takiego obowiązku, ograniczenia lub zakazu są zamieszczane na stronach internetowych Komisji.

Rozdział 3b

Współpraca w zakresie nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych oraz nadzoru nad tymi systemami

Art. 23g. 1. Komisja oraz Prezes Narodowego Banku Polskiego współpracują w ramach wykonywania swoich zadań w zakresie nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych oraz nadzoru nad tymi systemami, w szczególności wynikających z rozporządzenia 648/2012 oraz rozporządzenia 909/2014.

2. W związku z wykonywaniem przez Komisję nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych, Przewodniczący Komisji może wystąpić do Prezesa Narodowego Banku Polskiego o stanowisko w sprawach związanych z nadzorem, o którym mowa w ust. 1.

3. W związku z wykonywaniem przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego nadzoru nad systemami rozrachunku papierów wartościowych, Prezes Narodowego Banku Polskiego może wystąpić do Przewodniczącego Komisji o stanowisko w sprawach związanych z nadzorem, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3c

Wykonywanie zadań właściwego organu w zakresie interwencji produktowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia 600/2014

Art. 23h. 1. Komisja może, w drodze decyzji, wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o których mowa w art. 42 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach i na zasadach określonych w art. 42 rozporządzenia 600/2014.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Rozdział 3d

Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 2016/1011

Art. 23i. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2016/1011 Komisja wydaje decyzje w sprawach:

- 1) uznania określonego w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011;
- 2) zatwierdzenia określonego w art. 33 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011;
- 3) udzielenia zezwolenia określonego w art. 34 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1011;

- 4) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/1011;
- 5) rejestracji, na podstawie art. 34 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1011;
- 6) udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 23j. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela administratorzy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011, osoby, które opublikowały lub rozpowszechniały wskaźnik referencyjny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych administratora albo pozostające z nim w stosunku pracy lub będące odpowiednio likwidatorem, syndykiem ustanowionym w postępowaniu upadłościowym lub zarządcą ustanowionym w postępowaniu restrukturyzacyjnym są obowiązane do niezwłocznego udzielenia pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzenia i przekazania, na ich koszt, kopii dokumentów i innych nośników informacji, w tym posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urządzeń i systemów teleinformatycznych, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad sposobem wykonywania przez administratorów obowiązków określonych w rozporządzeniu 2016/1011.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmioty, o których mowa w ust. 1:

- 1) publikują, w sposób określony przez Komisję, sprostowania dotyczące danych przekazanych w przeszłości na potrzeby wskaźnika referencyjnego lub jego wartości;
- 2) zaprzestają stosowania praktyki, którą Komisja uzna za sprzeczną z rozporządzeniem 2016/1011.

Rozdział 4

Kontrola oraz blokada rachunków

Art. 24. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru Komisja, Przewodniczący Komisji, upoważnieni przedstawiciele Komisji oraz pracownicy urzędu Komisji mają prawo dostępu do:

- 1) informacji poufnych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014 lub informacji poufnych, o których mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz informacji wewnętrznych w rozumieniu art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010,
- 2) innych informacji, w tym informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 19 ust. 1

– będących w posiadaniu osób fizycznych lub innych podmiotów, w szczególności wymienionych w art. 20, art. 21 i art. 23, jak również w art. 150 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Informacje te oraz informacje uzyskane przez Komisję, zgodnie z art. 20, art. 21 i art. 23, mogą być, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej, wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru, w szczególności mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 24a. 1. W przypadku wydania decyzji nakładającej karę za naruszenie przepisów rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o jej wydaniu, w zakresie i w sposób określony w art. 34 tego rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępni na swojej stronie internetowej przez okres 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 25. 1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:

- 1)¹³⁾ przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014 i rozporządzenia 2017/1129,
- 2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego,

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

- 3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w przepisach wymienionych w pkt 1

– chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.

1a. Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 4 i art. 7–11 rozporządzenia 648/2012, chyba że ujawnienie takich informacji zagroziłoby poważnie rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Przekazane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, chyba że:

- 1) zapadło w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie lub
- 2) wydana została ostateczna decyzja w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub
- 3) decyzji w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

2a. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku przekazania do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie.

2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:

- 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
- 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;
- 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu.

2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.

3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne, jak również żądać wszczęcia takich kontroli i postępowania przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich kontroli i postępowania.

4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli:

- 1) (uchylony)
- 2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.

5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

6. W razie stwierdzenia, że określone zachowanie jest sprzeczne z przepisami prawa, których przestrzeganie jest objęte nadzorem Komisji, Komisja może wezwać do zaprzestania takich zachowań.

7. Uprawnienia Komisji, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, mają zastosowanie do:

- 1) zachowań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium innego państwa członkowskiego.

Art. 26. 1. W celu wykonywania zadań Komisji upoważnieni pracownicy urzędu Komisji lub inne osoby, w przypadku, o którym mowa w ust. 7, zwane dalej „kontrolerami”, mogą przeprowadzać kontrolę działalności lub sytuacji finansowej:

- 1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23,
- 2) osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w pkt 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji,
- 3) podmiotu zależnego od podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20,
- 4) banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

– zwanych dalej „kontrolowanym”.

2. W przypadku:

- 1) oddziału zagranicznej instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską – kontrola dotyczy wyłącznie jednostki organizacyjnej, w ramach której prowadzona jest ta działalność;
- 2) oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską – kontrola dotyczy wyłącznie badania zgodności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej z określonymi w przepisach prawa polskiego zasadami świadczenia usług;
- 3)¹⁴⁾ banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – kontrola dotyczy wyłącznie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, praktyk sprzedaży krzyżowej obejmujących czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub instrumenty finansowe, działalności w zakresie lokat strukturyzowanych, o których mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz działalności prowadzonej w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Wykonanie uprawnień w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do oddziału domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu przez Komisję właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego lub banku.

3a. Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w państwie członkowskim, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, o wykonanie uprawnień w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do oddziału domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską znajdującego się na terytorium tego państwa członkowskiego. W przypadku odmowy uwzględnienia żądania przez właściwy organ nadzoru, Komisja może poinformować o tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

3b. W zakresie niezbędnym do zweryfikowania informacji przekazanych Komisji na podstawie art. 110m ust. 1–3 lub art. 110z ust. 1 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą przeprowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w podmiotach, które przekazały informacje, także w przypadku gdy podmioty te mają siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku przeprowadzenie kontroli następuje po poinformowaniu organu nadzoru w państwie, na którego terytorium dany podmiot ma siedzibę.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 13 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

4. W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienia w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, służą odpowiednio również przedstawicielom organów nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim, w którym zagraniczna firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie, na zasadach określonych w przepisach tego państwa. Wykonanie uprawnień może nastąpić po uprzednim pisemnym poinformowaniu Komisji.

5. Na pisemne żądanie organów nadzoru, o których mowa w ust. 4, uprawnienia im przyznane, w stosunku do oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznej firmy inwestycyjnej, wykonuje Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel.

5a. Komisja może nie uwzględnić żądania organu nadzoru, jeżeli jego wykonanie mogłoby niekorzystnie wpłynąć na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku szczegółowa informacja o tych okolicznościach jest przekazywana Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru.

6. Przedstawicielom organów nadzoru w innych państwach członkowskich, w których zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskały zezwolenie, przysługuje – w związku z wykonywaniem uprawnień w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, w stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych – prawo dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, będących w posiadaniu tych podmiotów i osób fizycznych w nich zatrudnionych lub pozostających z nimi w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

7. Do przeprowadzenia kontroli dotyczącej funkcjonowania systemów informatycznych kontrolowanego lub jego sprawozdań finansowych, ksiąg rachunkowych lub innych dokumentów i informacji finansowych Przewodniczący Komisji może upoważnić również osobę niebędącą pracownikiem urzędu Komisji, dysponującą niezbędną wiedzą w tym zakresie.

8. (uchylony)

Art. 26a. Zasady współpracy Komisji z organami nadzoru w innych państwach członkowskich w zakresie kontroli sprawowanej dla celów rozporządzenia 236/2012 określa art. 37 tego rozporządzenia.

Art. 27. 1. Przedmiotem kontroli jest zgodność działalności lub sytuacji finansowej kontrolowanego, w zakresie objętym nadzorem Komisji, odpowiednio z przepisami prawa, regulaminami, warunkami określonymi w zezwoleniach, zasadami uczciwego obrotu lub interesem zleceniodawców.

2. Zakres kontroli obejmuje całość lub część określonych zagadnień dotyczących działalności lub sytuacji finansowej kontrolowanego.

3. Czynności podejmowane przez kontrolerów w toku kontroli (czynności kontrolne) mają na celu ustalenie stanu faktycznego oraz rzetelne jego udokumentowanie, pozwalające na ocenę prawidłowości działania kontrolowanego, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości – ustalenie ich zakresu i przyczyn oraz osób odpowiedzialnych za ich powstanie.

4. Czynności kontrolne powinny być wykonywane w sposób niezakłócający w istotnym stopniu działalności gospodarczej prowadzonej przez kontrolowanego, w szczególności terminowego wykonania jego zobowiązań wobec osób trzecich.

Art. 27a. 1. Kontrolę zarządza dyrektor lub zastępca dyrektora komórki organizacyjnej urzędu Komisji, do zadań której należy przeprowadzanie kontroli.

2. Zarządzający kontrolę, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych charakterem kontroli, może, nie wcześniej niż na 3 dni przed planowanym rozpoczęciem kontroli, pisemnie powiadomić o tym kontrolowanego, wskazując przedmiot i zakres kontroli, celem umożliwienia kontrolowanemu sprawnego zgromadzenia lub przygotowania dokumentów i zebrania innych danych i informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, w tym zapewnienia obecności, w trakcie przeprowadzania kontroli, osób upoważnionych do reprezentowania kontrolowanego.

Art. 28. 1. Upoważnienia do przeprowadzenia kontroli udziela Przewodniczący Komisji w formie pisemnej, wskazując w nim:

- 1) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imiona, nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów będących pracownikami urzędu Komisji;
- 5) numery legitymacji służbowych kontrolerów będących pracownikami urzędu Komisji;
- 6) firmę (nazwę) kontrolowanego;
- 7) miejsce przeprowadzenia kontroli;
- 8) przedmiot oraz zakres kontroli;
- 9) datę rozpoczęcia kontroli oraz przewidywany czas trwania kontroli;
- 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

1a. W przypadku przeprowadzania kontroli przez osoby, o których mowa w art. 26 ust. 7, w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się także imię i nazwisko tej osoby oraz numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość.

2. W przypadku konieczności wydłużenia czasu trwania kontroli, zmiany jej przedmiotu lub zakresu albo miejsca jej przeprowadzenia niezwłocznie pisemnie informuje się o tym kontrolowanego.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 2, wymagają odpowiedniej zmiany upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, z wyjątkiem zmiany miejsca przeprowadzenia kontroli w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 3.

4. Zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia.

Art. 29. 1. Czas trwania kontroli nie może być dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Przed rozpoczęciem kontroli, nie później jednak niż w dacie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 9, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli doręcza się kontrolowanemu.

3. Kontrola rozpoczyna się od dnia, w którym nastąpiło doręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zgodnie z art. 30 ust. 1, nie wcześniej jednak niż w dacie, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 9.

4. Za dzień zakończenia kontroli uważa się dzień, w którym dokonana została ostatnia czynność kontrolna, poprzedzająca sporządzenie protokołu kontroli. O zakończeniu kontroli niezwłocznie pisemnie informuje się kontrolowanego.

Art. 30. 1. Kontrolę przeprowadza zespół kontrolujący, składający się z co najmniej dwóch kontrolerów, po okazaniu kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej lub dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Obowiązek okazania legitymacji służbowej nie dotyczy osób, o których mowa w art. 26 ust. 7.

2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się kontrolowanemu niezwłocznie, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.

3. Po doręczeniu upoważnienia, a przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, kontroler ma również obowiązek poinformować osobę, o której mowa w ust. 1, o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz pouczyć o skutkach prawnych utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych, a także o odpowiedzialności za złożenie nieprawdziwych wyjaśnień lub zatajenie prawdy. Składający wyjaśnienia może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 83 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na odpowiedzialność karną lub bezpośrednią szkodę majątkową.

4. O dokonaniu pouczenia, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się wzmiankę na upoważnieniu. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona potwierdza własnoręcznym podpisem odebranie pouczenia.

5. W przypadku odmowy potwierdzenia odebrania pouczenia, o którym mowa w ust. 4, wzmiankę o tym umieszcza się na upoważnieniu, z podaniem przyczyn odmowy.

Art. 31. 1. Kontroler podlega wyłączeniu od udziału w kontroli, jeżeli ustalenia kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki albo prawa lub obowiązki jego małżonka lub osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Powody wyłączenia kontrolera od udziału w kontroli trwają mimo ustania małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.

3. Kontroler może być wyłączony od udziału w kontroli również w razie stwierdzenia innych przyczyn, które mogłyby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 3, ujawnią się w toku kontroli, kontroler powstrzymuje się od dalszych czynności i zawiadamia o tym niezwłocznie Przewodniczącą Komisji. W takim przypadku, do czasu zarządzenia, o którym mowa w ust. 5, kontroler wyłączony od udziału w kontroli może podejmować jedynie czynności niecierpiące zwłoki, ze względu na interes publiczny lub ważny interes kontrolowanego.

5. Wyłączenie od udziału w kontroli zarządza Przewodnicząca Komisji z urzędu albo na wniosek kontrolowanego lub na wniosek kontrolera.

6. Przewodnicząca Komisji, zarządzając wyłączenie kontrolera, uzupełnia skład osobowy zespołu kontrolującego.

7. Z ważnych przyczyn Przewodnicząca Komisji może zmienić skład osobowy zespołu kontrolującego także w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 3. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. Kontrola jest przeprowadzana w miejscu prowadzenia działalności przez kontrolowanego, w szczególności w lokalu jego centrali, oddziału lub przedstawicielstwa, o którym mowa w art. 116 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w dniach i godzinach pracy kontrolowanego.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa obrotu czynności kontrolne niecierpiące zwłoki mogą być podejmowane w dniach wolnych od pracy lub poza godzinami pracy kontrolowanego, po uprzednim poinformowaniu osoby uprawnionej do reprezentowania kontrolowanego.

3. Poszczególne czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza miejscem określonym w ust. 1, w szczególności w lokalu urzędu Komisji, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się to do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.

4. Kontroler ma prawo wstępu do miejsc i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, oraz wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji.

5. Na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów, korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, dotyczących przedmiotu kontroli w terminie określonym w żądaniu.

6. Kontrolowany zapewnia kontrolerowi warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłocznie przedstawia do kontroli żądane księgi, dokumenty lub inne nośniki informacji oraz terminowo udziela wyjaśnień. Kontrolowany w miarę możliwości udostępnia kontrolerom posiadane urządzenia techniczne służące usprawnieniu wykonywania czynności kontrolnych oraz, z zastrzeżeniem art. 35, oddzielne pomieszczenie z odpowiednim wyposażeniem.

6a. Kopie dokumentów i innych nośników informacji, podlegających badaniu w trakcie przeprowadzania kontroli, kontrolerzy mogą sporządzać samodzielnie, zgodnie z ust. 6 zdanie drugie.

6b. Kontrolerzy mogą żądać od kontrolowanego sporządzenia zestawień określonych danych i informacji na podstawie tych dokumentów i nośników, wyznaczając odpowiedni termin do ich przekazania.

6c. Z przekazania kontrolerowi materiałów, o których mowa w ust. 5 i ust. 6b, oraz pobrania materiałów, o których mowa w ust. 6a, sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba przekazująca materiały podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.

6d. W przypadku odmowy podpisania protokołu, o którym mowa w ust. 6c, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.

7. W zakresie wynikającym z przedmiotu kontroli kontroler jest uprawniony do swobodnego poruszania się po miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, bez obowiązku uzyskania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej.

8. Przeprowadzenie kontroli nie powinno, w miarę możliwości, zakłócać wykonywania zadań kontrolowanego.

Art. 32a. W przypadku gdy kontrolowany utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, kontroler może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują na polecenie kontrolera czynności umożliwiające sprawne i niezakłócone przeprowadzenie kontroli.

Art. 33. 1. W toku kontroli Przewodniczący Komisji może zarządzić zajęcie dokumentu lub innego nośnika informacji niezbędego dla dalszego postępowania.

2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie niewydania kontroler może zwrócić się do organu Policji o pomoc. Przepisy art. 46 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.¹⁵⁾) stosuje się odpowiednio.

3. Wydane lub odebrane nośniki informacji, po sporządzeniu ich spisu i opisu oraz protokołu zajęcia, kontrolerzy zabezpieczają przed zniszczeniem lub zniekształceniem.

4. Protokół zajęcia nośników informacji powinien zawierać oznaczenie sprawy, w której dokonano tego zajęcia, oznaczenie czasu rozpoczęcia i zakończenia czynności oraz listę zajętych nośników z ich opisem. Protokół podpisuje kontroler, który dokonał zajęcia, oraz osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego należy sporządzić odpowiednią wzmiankę.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1798, 1901 i 2070 oraz z 2020 r. poz. 288.

5. Na postanowienie o zajęciu dokumentów lub innych nośników informacji zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia. Zażalenie rozpoznaje Komisja w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zajęcia.

6. Nośniki informacji zbędne dla dalszego postępowania niezwłocznie zwraca się uprawnionemu.

Art. 34. Ustaleń kontroli dokonuje się na podstawie zebranych w toku kontroli:

- 1) dokumentów, innych nośników informacji i rejestrów;
- 2) wyjaśnień udzielonych przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 5;
- 3) danych i informacji zamieszczonych w systemach informatycznych kontrolowanego;
- 4) oświadczeń osób trzecich;
- 4a) zapisów obrazu;
- 5) innych materiałów, które mogą przyczynić się do ustalenia stanu faktycznego w zakresie objętym kontrolą.

Art. 34a. 1. Informacje pisemne, sporządzane przez kontrolowanego na potrzeby przeprowadzanej kontroli, powinny być podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzenia. W przypadku odmowy ich podpisania kontroler sporządza stosowną adnotację na protokole przekazania materiałów.

2. Zgodność z oryginałem kopii dokumentów potwierdza osoba uprawniona do reprezentowania kontrolowanego lub pozostająca z kontrolowanym w stosunku pracy.

3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera klauzulę „za zgodność z oryginałem” i podpis osoby dokonującej potwierdzenia. Zgodność z oryginałem kopii danych umieszczonych w systemach informatycznych lub kopie danych utrwalonych na nośnikach informacji innych niż dokumenty potwierdza się na piśmie, ze wskazaniem zawartości nośnika oraz jego rodzaju.

Art. 34b. 1. Z odebrania ustnych wyjaśnień sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany. Kontroler oraz osoba składająca ustne wyjaśnienia podpisują protokół oraz parafują każdą jego stronę.

2. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę składającą ustne wyjaśnienia, wzmiankę o tym umieszcza się w protokole, z podaniem przyczyn odmowy.

3. Wyjaśnienia udzielane ustnie przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 5, mogą być utrwalane przy wykorzystaniu urządzenia rejestrującego, po uprzednim poinformowaniu osoby składającej wyjaśnienia. W czynnościach ma prawo uczestniczyć osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.

4. Kontroler przekazuje kontrolowanemu na nośniku elektronicznym kopię wyjaśnień ustnych utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona poświadcza pisemnie otrzymanie takiej kopii.

Art. 35. 1. Materiały zebrane w toku kontroli mogą być zabezpieczane przed utratą lub zniekształceniem przez przechowywanie ich w lokalu kontrolowanego w pozostawionej do wyłącznej dyspozycji zespołu kontrolującego zamkniętej i opieczetowanej szafie lub sejfie, a gdy jest to uzasadnione ich ilością w oddzielnym, zamkniętym i opieczetowanym pomieszczeniu.

2. O zwolnieniu dokumentu lub innego nośnika informacji spod zabezpieczenia decyduje kontroler.

3. W przypadku zajęcia, o którym mowa w art. 33, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, z tym że zajęte dokumenty lub inne nośniki informacji mogą być również zabrane z lokalu kontrolowanego, za pokwitowaniem. Kopię protokołu zajęcia otrzymuje osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego.

Art. 35a. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) firmę (nazwę) i adres kontrolowanego;
- 2) wskazanie jednostek organizacyjnych kontrolowanego, objętych kontrolą;
- 3) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe kontrolerów;
- 4) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 6) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;

- 7) imiona i nazwiska oraz stanowiska służbowe osób składających oświadczenia oraz udzielających informacji i wyjaśnień w toku kontroli;
- 8) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w art. 30 ust. 4;
- 9) opis dokonanych czynności kontrolnych oraz ustalenia dotyczące stanu faktycznego, ze wskazaniem dokumentów lub innych informacji i materiałów, na jakich ustalenia te zostały oparte, jak również opis stwierdzonych nieprawidłowości, ich zakresu i przyczyn;
- 10) wykaz materiałów zgromadzonych w toku kontroli, z podaniem nazwy każdego z nich;
- 11) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli;
- 12) wzmiankę o udzieleniu zaleceń w trybie art. 36 ust. 6.

2. Materiałami, o których mowa w ust. 1 pkt 10, są w szczególności:

- 1) protokoły sporządzone w toku kontroli;
- 2) pisemne oświadczenia i wyjaśnienia;
- 3) zarządzenia Przewodniczącego Komisji wydane w toku kontroli.

Art. 36. 1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.

2. Protokół kontroli podpisują kontroler oraz kontrolowany lub osoba upoważniona przez kontrolowanego. Przepis art. 33 ust. 4 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie doręcza ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.

2b. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona może odmówić podpisania protokołu kontroli, wyjaśniając na piśmie przyczyny odmowy. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2a, odmowę podpisania protokołu kontroli uważa się za dokonaną z upływem ostatniego dnia tego terminu, chyba że kontrolowany zgłosi zastrzeżenia do protokołu kontroli.

2c. Kontroler umieszcza na egzemplarzu protokołu kontroli, który otrzymuje Komisja, wzmiankę o odmowie jego podpisania, załączając wyjaśnienia, o których mowa w ust. 2b, jeżeli zostały złożone.

2d. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie zwalnia kontrolowanego z wykonania zaleceń, o których mowa w ust. 5 i 6, o czym zarządzający kontrolę pisemnie informuje kontrolowanego.

3. Kontrolowany ma prawo przedstawienia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia doręcza się na piśmie Przewodniczącemu Komisji, w sposób określony w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

4. W przypadku gdy Przewodniczący Komisji:

- 1) uwzględnia zastrzeżenia kontrolowanego – dokonuje się zmiany protokołu w niezbędnym zakresie w formie pisemnego aneksu, który doręcza się kontrolowanemu w terminie 30 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń, przy czym przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) nie uwzględnia zastrzeżeń kontrolowanego – doręcza się kontrolowanemu pisemne stanowisko dotyczące tych zastrzeżeń, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

5. Wraz z aneksem lub stanowiskiem, o których mowa w ust. 4, albo po bezskutecznym upływie terminu do przedstawienia zastrzeżeń, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości stwierdzonych na podstawie wyników kontroli, zwane dalej „zaleceniami”, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, z zastrzeżeniem ust. 6.

5a. Kontroler, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń do protokołu kontroli, może dokonywać sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w protokole kontroli. Zarządzający kontrolę informuje kontrolowanego pisemnie o dokonanych sprostowaniach.

6. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może wydać zalecenia nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O wydaniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.

7. Bieg terminu do usunięcia przez kontrolowanego nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania tych zaleceń.

8. Kontrolowany, niezwłocznie, nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach, przekazuje Komisji informację o sposobie ich uwzględnienia, wskazując szczegółowy sposób usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

9. Terminy, o których mowa w ust. 1, ust. 2a, ust. 3–5, ust. 5a i ust. 8, uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Art. 37. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

- 1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–23, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;
- 2) w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, działalności podlegającej nadzorowi Komisji oraz wykreślenia tego podmiotu z rejestru, do którego wpis uprawnia do prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.

1a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

- 1) w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2

– do osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania przez ten podmiot prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji.

2. (uchylony)

Art. 37a. 1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110s ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zezwolenia, pozwolenia lub zgody, o których mowa w przepisach rozporządzenia 575/2013.

3. Do wizyty nadzorczej stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 ust. 4, art. 28, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 30–32 i art. 34.

4. Czas trwania wizyty nadzorczej nie może być dłuższy niż 2 miesiące.

5. Za dzień zakończenia wizyty nadzorczej uważa się dzień, w którym dokonana została ostatnia czynność w siedzibie domu maklerskiego. O zakończeniu wizyty nadzorczej niezwłocznie pisemnie informuje się dom maklerski, w którym przeprowadzana była wizyta nadzorcza.

Art. 38. 1. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach – w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania w sprawie naruszeń, o których mowa w art. 171a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczącemu Komisji przysługuje także uprawnienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1.

1a. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o funduszach inwestycyjnych lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów tej ustawy określających zasady prowadzenia działalności przez fundusze inwestycyjne otwarte, zarządzające nimi towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub przez inne podmioty prowadzące obsługę funduszy inwestycyjnych otwartych, funduszy zagranicznych lub funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Przewodniczącemu Komisji przysługuje także uprawnienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1a.

2. (uchylony)
3. (uchylony)
4. (uchylony)
- 4a. (uchylony)
5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi:
 - 1) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a lub w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875) w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;
 - 1a) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1a, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1a, Przewodniczący Komisji może zażądać od:
 - a) towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego funduszem inwestycyjnym otwartym,
 - b) depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego,
 - c) podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, prowadzącego działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub tytułów uczestnictwa,
 - d) podmiotu, któremu towarzystwo funduszy inwestycyjnych, w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego, powierzyło wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, oraz podmiotu, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane,
 - e) podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego,
 - f) przedstawiciela funduszu zagranicznego lub przedstawiciela funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
 - g) agenta płatności– przekazania Komisji posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urzędów i systemów teleinformatycznych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami.
 - 2) (uchylony)
- 5a. Udostępnienie informacji zgodnie z:
 - 1) ust. 5 pkt 1 lub 1a – nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.
 - 2) (uchylony)
6. (uchylony)
7. (uchylony)
8. (uchylony)
9. (uchylony)
10. (uchylony)

Art. 38a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086).

Art. 39. 1. W przypadku gdy z uzyskanych informacji, uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa określonego w art. 181–183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wynika, że transakcja, która została dokonana lub ma zostać dokonana, może mieć związek z popełnieniem tego przestępstwa, Przewodniczący Komisji lub jego zastępca może wystąpić do podmiotu nadzorowanego z pisemnym żądaniem dokonania blokady prowadzonego przez ten podmiot:

- 1) rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego,
- 2) innego rachunku, na którym są zapisywane instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi,
- 3) rachunku pieniężnego

– na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu wskazanego w żądaniu. Równocześnie z żądaniem Przewodniczący Komisji lub jego zastępca składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, załączając informacje i dokumenty dotyczące blokowanego rachunku.

2. Przez blokadę rachunku, o której mowa w ust. 1, rozumie się czasowe uniemożliwienie dysponowania i korzystania z całości lub części instrumentów finansowych lub środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku, w tym również przez podmiot nadzorowany, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w instrumentach finansowych lub środkach pieniężnych wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań wynikających z nabytych instrumentów finansowych przed otrzymaniem żądania, o którym mowa w ust. 1.

3. Podmiot nadzorowany dokonuje blokady rachunku natychmiast po otrzymaniu pisemnego żądania, o którym mowa w ust. 1.

3a. Pisemne żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać datę wystąpienia z żądaniem, zakres oraz termin dokonania blokady rachunku.

4. Dokonanie blokady rachunku w trybie określonym w ust. 1 i 3 wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną, karną oraz inną określoną odrębnymi przepisami podmiotu nadzorowanego oraz osób działających w jego imieniu.

Art. 40. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa określonego w art. 181–183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub przestępstwa, które może wywoływać istotne skutki w zakresie obrotu na rynku regulowanym, prokurator może postanowić o wstrzymaniu określonej transakcji lub dokonaniu blokady rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, wykorzystanego do popełnienia tego przestępstwa, na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące od otrzymania tego zawiadomienia. Prokurator Krajowy może postanowić o przedłużeniu blokady rachunku o kolejne 3 miesiące.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się organ wydający postanowienie, datę jego wydania, zakres, sposób i termin blokady rachunku, uzasadnienie oraz pouczenie o prawie do złożenia zażalenia do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach ogłoszenie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, może być odroczone na czas oznaczony, niezbędny ze względu na dobro sprawy. O wydaniu postanowienia zawiadamia się wówczas niezwłocznie podmiot nadzorowany.

4. Wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku upada, jeżeli przed upływem 3 miesięcy od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.

5. W zakresie nieuregulowanym w przepisach niniejszego rozdziału do blokowania rachunku stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568 i 1086).

Art. 41. W przypadku gdy rachunek został zablokowany z naruszeniem prawa, odpowiedzialność za szkodę wynikłą z dokonania blokady ponosi Skarb Państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Art. 42. 1. Pisemne żądanie dokonania blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej również w przypadku:

- 1) (uchylony)
- 2) powzięcia przez Komisję uzasadnionego podejrzenia:
 - a) naruszenia ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określonych w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,
 - b) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzonych na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,

- c) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012,
- d) naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/1011, których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
- e) popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. W przypadku, o którym mowa w:

- 1) (uchylony)
- 2) ust. 1 pkt 2 – przepis art. 39 stosuje się odpowiednio.

Art. 43. Na żądanie posiadacza rachunku podmiot nadzorowany może poinformować go o dokonaniu blokady rachunku, wskazując organ, który zażądał dokonania blokady, z wyjątkiem przypadku wydania przez prokuratora postanowienia o blokadzie rachunku, którego ogłoszenie zostało odroczone na czas oznaczony.

Art. 44. Przepisy art. 40 i 41 stosuje się odpowiednio w toku wszczętego postępowania karnego o przestępstwa określone w art. 181–183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, gdy otrzymane przez prokuratora zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa pochodzi z innego źródła.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 45. Kto, działając w imieniu lub interesie podmiotu nadzorowanego, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady rachunku, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 46. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu kontrolnym lub administracyjnym, podlega karze grzywny do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 47. (uchylony)

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 48–52. (pominięte)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 53. 1. Przewodniczący Komisji powołany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełni funkcję do czasu zakończenia kadencji.

2. Powołanie Przewodniczącego Komisji na zasadach określonych w niniejszej ustawie następuje po zakończeniu kadencji, o której mowa w ust. 1.

Art. 54. W zakresie określonym w art. 20 ust. 2 oraz w art. 23 ust. 2, pozostają w mocy porozumienia, o których mowa w art. 161 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. poz. 937, 1108, 1199 i 1362), zawarte przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 55. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) środki techniczne służące do przekazywania przez podmioty nadzorowane informacji w ramach wykonywania obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych określonych w ustawach, o których mowa w art. 2 pkt 1–4, w przepisach wykonawczych wydanych na ich podstawie oraz w bezpośrednio stosowanych aktach prawa Unii Europejskiej,
 - 2) techniczne warunki przekazywania informacji przy użyciu tych środków
- z uwzględnieniem konieczności zapewnienia tym podmiotom możliwości należytego wykonywania obowiązków i zróżnicowania sposobu przekazywania informacji w zależności od rodzaju tych podmiotów, nie zwiększając w istotnym stopniu kosztów ich uczestnictwa w rynku kapitałowym.

2. Podmioty nadzorowane, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie wykonywały obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych w sposób określony przepisami wydanymi na podstawie art. 81 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 54, wykonują obowiązki w sposób, o którym mowa w ust. 1, po upływie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 56. 1. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w ustawie zachowują moc, w zakresie w niej określonym, przepisy dotychczasowe wydane na podstawie:

- 1) art. 19d, art. 20 ust. 4 oraz art. 81 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 54,
- 2) art. 236 ust. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- 3) art. 26 ust. 3 ustawy o giełdach towarowych

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Jeżeli obowiązujące przepisy, w zakresie określonym w niniejszej ustawie, powołują się na przepisy ustawy, o której mowa w art. 54, albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 57. 1. W zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 54, obowiązek uiszczenia opłaty ewidencyjnej, o której mowa w ustawie o ofercie publicznej, oraz opłat za zezwolenia i zgody udzielone na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o ofercie publicznej powstaje z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 17 ust. 6 niniejszej ustawy.

2. Opłaty za zezwolenia i zgody udzielane na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o ofercie publicznej, należne w związku z wnioskami złożonymi przed dniem wejścia w życie ustawy, uiszczą się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 58. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia¹⁶⁾.

¹⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 września 2005 r.